

C-411/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. július 5.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Supremo Tribunal Administrativo (Portugália)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. március 10.

Fellebbező:

Instituto do Cinema e do Audiovisual, I. P.

Ellenérdekű fél:

NOWO Communications, S. A.

Az alapeljárás tárgya:

A Tribunal Administrativo e Fiscal de Almada (almadai közigazgatási és adóügyi bíróság, Portugália; a továbbiakban: almadai TAF) által első fokon hozott azon ítélet ellen benyújtott kereset, amellyel e bíróság az EUMSZ 56. cikkben előírt szolgáltatásnyújtás szabadságával ellentétesnek nyilvánította a belföldi televízióműsor-szolgáltatásokhoz való hozzáférésre vonatkozó előfizetések után fizetendő adót, amelyet az előfizetéses televízióműsor-szolgáltatóknak az Instituto do Cinema e do Audiovisual részére kell megfizetniük.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

A belföldön működő előfizetéses televízióműsor-szolgáltatóktól az előfizetések után beszedett adóból származó bevételek célja a portugál filmművészeti és audiovizuális alkotások létrehozásának, népszerűsítésének és terjesztésének finanszírozása.

A kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy az a tény, hogy e finanszírozás csökkenti a nemzeti filmművészeti és audiovizuális alkotások

költségeit, és következésképpen az említett alkotások beszerzését más tagállamok alkotásaihoz képest kedvezőbbé teszi, az ilyen szolgáltatások határokon átnyúló nyújtásának közvetett hátrányos megkülönböztetését eredményezi-e, megsértve ezzel az EUMSZ 56. cikkben előírt szolgáltatásnyújtás szabadságát.

Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

„1) Eredményezheti-e a Lei n.º 55/2012, de 6 de setembro (2012. szeptember 6-i 55/2012. sz. törvény) 10.º cikkének 2- bekezdése – ha úgy értelmezzük, hogy az abban előírt adó kizárólag a portugál filmművészeti és audiovizuális alkotások népszerűsítésének és terjesztésének finanszírozására szolgál – a belföldi szolgáltatásnyújtáshoz képest a tagállamok közötti szolgáltatásnyújtás közvetett hátrányos megkülönböztetését azáltal, hogy a tisztán tagállamon belüli szolgáltatásnyújtáshoz képest megnehezíti a tagállamok közötti szolgáltatásnyújtást, és következésképpen sérti-e az EUMSZ 56. cikket?

2) Az első kérdésre adott választ befolyásolhatja-e az, hogy az Európai Unió más tagállamaiban is létezik az 55/2012. sz. törvény által előírtakkal megegyező vagy ahhoz hasonló szabályozás?”

Az uniós jog hivatkozott rendelkezései

EUMSZ 56. cikk

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Lei n.º 55/2012 – Princípios de ação do Estado no quadro do fomento, desenvolvimento e proteção da arte do cinema e das atividades cinematográficas e audiovisuais (55/2012. sz. törvény – A filmművészet, valamint a filmművészeti és audiovizuális tevékenységek előmozdítása, fejlesztése és védelme keretében történő állami fellépés alapelvei, a *Diário da República* 173/2012. száma, I. sorozat, 2012. szeptember 6.).

Az 55/2012. sz. törvény „Fogalom meghatározások” című 2. cikkének p) pontja értelmében:

„E törvény és végrehajtási szabályai alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

p) „előfizetéses televízióműsor-szolgáltató”: minden olyan jogi személy, amely belföldön bármilyen platformon, eszközön vagy technológián keresztül televíziós műsorszolgáltatásokhoz való hozzáférést biztosít szerződéses kötelezettség alapján, amely előfizetéshez, vagy más, a szolgáltatás nyújtásáért a végfelhasználó által fizetendő egyedi előzetes engedélyhez kötött, akár önállóan, akár más elektronikus hírközlési szolgáltatásokat tartalmazó csomag részeként nyújtják a szolgáltatást, függetlenül a

szolgáltatás igénybevételéhez használt berendezés típusától, még akkor is, ha az általános kereskedelmi ajánlat azt sugallja, hogy a televíziós szolgáltatást ingyenesen nyújtják.”

Az 55/2012. sz. törvény „Alapelvek és célkitűzések” című 3. cikkének szövege a következő:

„1 – Az e törvény által szabályozott ügyekben az állami fellépést a következő alapelvek vezérik:

- a) a filmművészeti és audiovizuális alkotások – mint a kulturális sokszínűség kifejeződésének, a nemzeti identitás megerősítésének, a nyelv népszerűsítésének és Portugália arculata erősítésének eszközei világszerte – létrehozásának, előállításának, forgalmazásának, bemutatásának, terjesztésének és népszerűsítésének támogatása, különösen az olyan országokkal fennálló kapcsolatok elmélyítése tekintetében, ahol a portugál a hivatalos nyelv;
- b) a filmművészetek, különösen az új tehetségek és az első alkotások védelme és népszerűsítése;
- c) olyan támogatási intézkedések és programok elfogadása, amelyek célja az üzleti szerkezet, valamint a filmművészeti és audiovizuális alkotások piaca fejlődésének elősegítése az átláthatóság és a pártatlanság, a verseny, az alkotás és önkifejezés szabadsága és a kulturális sokszínűség elvének megfelelően;
- d) a filmművészeti és audiovizuális, valamint a társadalmi kommunikáció, az oktatás és a távközlési ágazat képviselőivel való kapcsolattartás előmozdítása;
- e) a filmművészeti és audiovizuális örökség hosszú távú népszerűsítése és megőrzése olyan intézkedések révén, amelyek biztosítják azok megóvását.

2 – Az e törvény által szabályozott ügyekben az állam célkitűzései a következők:

- a) a nemzeti filmművészeti és audiovizuális alkotások létrehozásának, előállításának, forgalmazásának, bemutatásának és kiadásának elősegítése, különösen támogató és ösztönző intézkedések révén;
- b) a filmművészeti és audiovizuális alkotások minőségének, kulturális sokszínűségének, művészi egyediségének és gazdasági megvalósíthatóságának előmozdítása, különösen támogatások odaítélése révén, annak érdekében, hogy alkotóik elérjék ezen alkotások széles körű terjesztését és jövedelmezőségét;
- c) a filmművészeti és audiovizuális alkotások szerzői és előállítói jogainak, valamint az előadóművészek jogainak védelme;

- d) a portugál nyelv és kultúra előmozdítása;
- e) a független előállítási ágazat, valamint a filmművészeti és audiovizuális alkotások bemutatásával, forgalmazásával, közvetítésével és rendelkezésre bocsátásával foglalkozó ágazatok közötti kölcsönhatás ösztönzése;
- f) a nemzetközi közös alkotás ösztönzése a kölcsönösségről szóló kétoldalú megállapodások és nemzetközi egyezmények megkötésével;
- g) együttműködés erősítése azokkal az országokkal, ahol a portugál a hivatalos nyelv;
- h) hozzájárulás a filmművészeti és audiovizuális ágazat üzleti szerkezetének megerősítéséhez, ösztönző és egyéb támogatási intézkedések létrehozásával, különösen a nemzeti kis- és középvállalkozásokba történő beruházások népszerűsítésével, az érték- és munkahelyteremtés érdekében;
- i) a nemzeti filmművészeti és audiovizuális alkotások bemutatásának, terjesztésének, népszerűsítésének, nyilvánosságra hozatalának és gazdasági hasznosításának elősegítése;
- j) hozzájárulás a filmművészeti és audiovizuális alkotások nemzetközivé válásához, valamint alkotóik, előállítóik, előadóművészeik és technikai személyzetük nemzeti és nemzetközi elismeréséhez;
- k) hozzájárulás a közönség képzéséhez, különösen a filmfesztiválok, a filmklubok, a városi filmszínházakban való bemutatás, a filmművészeti tevékenységek előmozdítását célzó kulturális egyesületek részére nyújtott támogatás révén, és különösen az oktatási intézményekben folyó filmszínházi alapképzés előmozdításával;
- l) a portugál nemzeti filmművészeti és audiovizuális örökség megőrzésének elősegítése, ezen örökség hasznosítása és közkinccsé tételének folyamatos biztosítása;
- m) olyan intézkedések elfogadásának elősegítése, amelyek biztosítják a fogyatékkal élő személyek hozzáférését a filmművészeti és audiovizuális alkotásokhoz;
- n) hozzájárulás a művészeti oktatás és szakképzés fejlődéséhez a filmművészeti és audiovizuális ágazatban.

3 – Az e törvény által szabályozott ügyekben az állam:

- a) évente meghatározza és közzéteszi a filmművészeti és audiovizuális ipar támogatási prioritásairól szóló nyilatkozatot, figyelembe véve a filmművészeti és audiovizuális tevékenységekbe való beruházás stratégiai

- szempontjait, valamint a fennálló finanszírozási szükségleteket és a meglévő pénzügyi forrásokat;
- b) biztosítja a filmművészeti és audiovizuális ipar támogatási politikájának szigorú és átlátható alkalmazását;
  - c) biztosítja az ipar alkotói és szakemberei, valamint a filmművészeti és az audiovizuális tevékenységekkel foglalkozó vállalkozások részvételét a prioritások meghatározásában és a támogatási intézkedések végrehajtásában;
  - d) előmozdítja és hozzájárul az állam által támogatott alkotások nyilvánosság számára való bemutatásához.

4 – Az állam támogatja az európai filmművészetet a hatályos nemzetközi jogszabályokkal, különösen az Európai Unió (EU), az európai filmkoprodukciónak az egyezmény, az UNESCO kulturális sokszínűségről szóló egyezménye és a szellemi tulajdonra vonatkozó nemzetközi szerződések keretében létrehozott szabályokkal összhangban.

5 – Az e törvényben előírt támogatások és intézkedések összeegyeztethetők a portugál államra kötelező nemzetközi és közösségi jogszabályokban foglalt támogatási és ösztönző szabályozásokkal.”

Az 55/2012. sz. törvény „Kedvezményezett” című 8. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A forgalmazók és filmszínház-üzemeltetők a nemzeti alkotások és az európai alkotások, valamint a ritkábban vetített filmalkotások terjesztése és bemutatása érdekében a jelen törvény alapján elfogadott törvényerejű rendelet rendelkezéseinek megfelelően támogatásban részesülhetnek.”

Az említett törvény „Adók” című 10. cikkének (2) bekezdése előírja:

„Az előfizetéses televízióműsor-szolgáltatók a televíziószolgáltatásokhoz való hozzáférés minden egyes előfizetése után évente 2 (euró) adó fizetésére kötelesek, a szolgáltatók terhére.”

Az 55/2012. sz. törvény „Hozzáférés a forgalmazás, bemutatás és terjesztés piacához” című 18. cikke (1) és (3) bekezdésének szövege a következő:

„1 – Az állam intézkedéseket fogad el a filmalkotások nemzeti és nemzetközi piacon történő forgalmazásának, bemutatásának és népszerűsítésének támogatására, különösen a nemzeti filmalkotások – főként a támogatott alkotások – illetve az európai alkotások városi filmszínházakban történő bemutatásának ösztönzésével, valamint a nemzeti gyártók és forgalmazók közötti együttműködéseket elősegítő intézkedések létrehozásával.

[...]

3 – Az állam intézkedéseket fogad el azon filmszínház-üzemeltetők támogatására, amelyek többségi vagy rendszeres programjában nemzeti és európai filmalkotások szerepelnek, beleértve a játékfilmeket, dokumentumfilmeket, rövidfilmeket és animációs filmeket, és amelyek tevékenységüket alternatív vetítési körökben végzik.”

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 Az Instituto do Cinema e do Audiovisual 2013. augusztus 9-i levelében a NOWO Communications, S. A.-t (korábban Cabovisão-Televisão por Cabo, S. A.) 886 042,50 euró megfizetésére szólította fel, amely az előfizetéses televízióműsor-szolgáltatók által fizetendő éves adónak felel meg.
- 2 2013. augusztus 27-én az Instituto do Cinema e do Audiovisual a kivetett adó tekintetében 886 042,50 euró összegű fizetési meghagyást bocsátott ki, amelyet a Serviço de Finanças de Palmela (palmelai adóhivatal, Portugália) küldött meg a fent említett társaságnak.
- 3 2013. október 2-án a NOWO Communications, S. A. társaság kifogást nyújtott be a szóban forgó adó kivetésével szemben, továbbá bankgaranciát kért a kényszerintézkedések felfüggesztése érdekében.
- 4 A kifogást elutasító határozatot a 2014. május 27-i levélben közölték, amely határozat ezt követően az almadai TAF-hoz benyújtott kereset tárgyát képezte.
- 5 2018. november 29-i ítéletében az almadai TAF teljes egészében helyt adott e keresetnek, és hatályon kívül helyezte az előfizetések után fizetendő adó kivetését azzal az indokkal, hogy az ellentétes a szolgáltatásnyújtás szabadságával és az EUMSZ 56. cikkel.
- 6 A kérdést előterjesztő bíróságnak jelenleg az Instituto do Cinema e do Audiovisual által az ezen ítélettel szemben benyújtott keresetről kell határoznia.

Az alapeljárás feleinek alapvető érvei

- 7 Az Instituto do Cinema e do Audiovisual (a továbbiakban: fellebbező) azt állítja, hogy az előfizetések után fizetendő adó összeegyeztethető az uniós joggal, következésképpen nem sérti az EUMSZ 56. cikk rendelkezéseit.
- 8 A fellebbező állítása szerint az előfizetéses televíziószolgáltatások nyújtásával kapcsolatos tevékenység valamennyi eleme belföldre korlátozódik, mivel a vitatott adó kizárólag az ország területén nyújtott televízióműsor-szolgáltatásokhoz való hozzáférésre vonatkozik és az előfizetéses televíziószolgáltatásokat nyújtó valamennyi szolgáltatót terheli.
- 9 Mindazonáltal az almadai TAF a megtámadott ítéletben úgy ítélte meg, hogy az adó kivetése nem a NOWO Communications, S. A. társaság (a továbbiakban:

ellenérdekű fél), hanem a külföldi filmművészeti és audiovizuális alkotások előállításához kapcsolódó szolgáltatásnyújtók szolgáltatásnyújtási szabadsága korlátozásának minősül.

- 10 A fellebbező arra hivatkozik, hogy még ha úgy is tekintjük, hogy az ellenérdekű fél jogszerűen hivatkozhat az előfizetések után fizetendő adó jogellenességére a jogvitában félként részt nem vevő más alanyok által nyújtott szolgáltatások állítólagos közvetett hátrányos megkülönböztetése miatt, még ebben az összefüggésben sem bizonyított, hogy fennáll az ilyen szolgáltatások szabad nyújtásának korlátozása.
- 11 A fellebbező szerint téves az az előfeltevés, amely szerint az előfizetések után fizetendő adó célja kizárólag a portugál filmművészeti alkotások népszerűsítésének és terjesztésének finanszírozása, miközben valójában az 55/2012. sz. törvény és a későbbi végrehajtási szabályozás előírja az európai alkotások előállításához, forgalmazásához, bemutatásához, népszerűsítéséhez és terjesztéséhez nyújtott támogatást is.
- 12 Még ha úgy is tekintjük, hogy a bevételeket alapvetően a nemzeti alkotások finanszírozására fordítják, önmagában e jogi szabályozás elemzése alapján nem lehet arra következtetni, hogy e bevételek felhasználása megnehezíti vagy megnehezítheti a tagállamok közötti szolgáltatásnyújtást.
- 13 Az ilyen korlátozás fennállása csak akkor állapítható meg, ha arra lehetne következtetni, hogy a bevételek felhasználása a portugál filmművészeti és audiovizuális alkotások beszerzését részesíti előnyben az európai alkotások rovására, és a tisztán a tagállamon belüli szolgáltatásnyújtáshoz képest megnehezíti a tagállamok közötti szolgáltatásnyújtást. Márpedig a fellebbező szerint nincs bizonyíték arra, hogy a televízióműsor-szolgáltatók kizárólag a nemzeti alkotások finanszírozása és támogatása miatt kívánják előnyben részesíteni a nemzeti alkotások beszerzését az európai alkotások rovására, így ezt a következtetést részletes és kimerítő funkcionális elemzés semmiképp sem támasztja alá; ilyen elemzés az ügy irataiból nyilvánvalóan nem tűnik ki és az ellenérdekű fél sem bizonyította.
- 14 Az sem bizonyított, hogy a szóban forgó adó elkülönítése sérti a „külföldi alkotások” piacra jutását azáltal, hogy akadályozza a Közösségen belüli kereskedelmet, miközben a szolgáltatásnyújtás szabadságának esetleges korlátozása mindenképpen megköveteli, hogy a szóban forgó adó rendeltetése adott esetben jelentősen hátráltassa a „külföldi alkotásokhoz” kapcsolódó, határokon átnyúló szolgáltatások nyújtását. Nem áll fenn tehát a szolgáltatásnyújtás szabadságának az európai alkotásokkal kapcsolatos olyan korlátozása, amely alkalmas lenne arra, hogy megakadályozza, gátolja vagy kevésbé vonzóvá tegye a más tagállamokban letelepedett szolgáltatásnyújtók tevékenységeit.

- 15 Másrészt, amennyiben a vitatott adó az előfizetési televízióműsor-szolgáltatók által belföldön nyújtott szolgáltatásokra összpontosít, objektíve nem érint semmilyen „külföldi előállítás”, sem pedig az európai filmművészeti és audiovizuális tartalmak előállításához kapcsolódó szolgáltatások nyújtását.
- 16 A fellebbező szerint más tagállamokban, különösen Németországban, Franciaországban, Lengyelországban és a Cseh Köztársaságban is léteznek az alapügyben szereplőhöz hasonló, az előfizetési televíziószolgáltatásokra alkalmazandó adók. Ennek dacára a megtámadott ítélet megállapította a nemzeti filmművészeti és audiovizuális iparnak nyújtott támogatás jogellenességét, teljes mértékben figyelmen kívül hagyva azokat a támogatásokat, amelyekben ugyanezen tevékenységek a tagállamok többségében részesülnek.
- 17 Ezenkívül 2008-ban az Európai Bizottság számos filmtámogatási programot hagyott jóvá, példaként lehet említeni a magyar filmtámogatási programot, az olasz filmgyártási adókedvezményeket, a finn és a német filmtámogatási programot. E tekintetben az Európai Unióban ténylegesen ösztönzik az audiovizuális alkotások tagállamok általi előállítását, amely hozzájárul az európai kultúra sokszínűségéhez és gazdagságához.
- 18 Egyébiránt a fellebbező szerint a megtámadott ítéletben meg kellett volna vizsgálni, hogy a filmgyártáshoz és az audiovizuális alkotások előállításához nyújtott támogatás az EUMSZ 107. cikk értelmében vett támogatási intézkedésnek minősül-e. Ha támogatási intézkedésről van szó, akkor figyelembe kell venni, hogy az Európai Bizottság és a Bíróság ítélkezési gyakorlata nem kifogásolja a filmek és televíziós műsorok gyártására vonatkozó, adójellegű díjkból származó támogatási szabályozásokat, és hogy a tagállamok által a kultúra előmozdítására nyújtott támogatások tekintetében külön lehetőség van az általános összeegyeztethetlenségi elvtől való eltérésre, feltéve, hogy az nem befolyásolja a kereskedelmi és versenyfeltételeket az Unióban a közös érdekekkel ellentétes mértékben.
- 19 A fellebbező szerint másrészt, ami a Bizottságnak való bejelentésre és a megfelelő engedély beszerzésére vonatkozó esetleges kötelezettséget illeti, a 2014. június 16-i 651/2014/EU bizottsági rendeletből az következik, hogy a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatások összeegyeztethetők a belső piaccal, és azok nem tartoznak a Bizottsághoz való előzetes bejelentési kötelezettség hatálya alá.
- 20 Az ellenérdekű fél a maga részéről úgy érvel, hogy az 55/2012. sz. törvény 3. cikke arra enged következtetni, hogy a fellebbező által a kedvezményezettjeinek nyújtott támogatások végső célja a nemzeti filmművészeti és audiovizuális alkotások, a portugál nyelv és a nemzeti identitás népszerűsítése. Ez az oka annak, hogy az előfizetések után fizetendő adó azáltal, hogy olyan tevékenységeket finanszíroz, amelyekből csak a nemzeti szolgáltatók részesülnek, a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának minősül az Európai Unióban, a

portugál filmművészeti és audiovizuális alkotások beszerzésének kedvezve a más tagállamokból származó alkotások rovására.

- 21 Így az ellenérdekű fél szerint az előfizetések után fizetendő adó közvetlenül hátrányosan megkülönbözteti az előfizetéses televíziószolgáltatásokat nyújtó azon szolgáltatókat, amelyek kínálatukba külföldi filmművészeti és audiovizuális alkotásokat foglalnak, miközben a portugál alkotások előállítását oly módon kell finanszírozniuk, amely hátrányos helyzetbe hozza a többi tagállam filmművészeti és audiovizuális alkotásainak előállítását.
- 22 Ezenkívül az ellenérdekű fél szerint az említett korlátozást nem igazolja sem a közérdekkel, a közbiztonsággal, vagy a közegészségüggyel, sem bármely más, a nemzeti adórendszer szerkezetével és védelmével – különösen az adórendszer koherenciájával, az adóztatási joghatóság államok közötti igazságos megosztásának fenntartásával, illetve az adóelkerülés elleni küzdelemmel – kapcsolatos jogszerű ok.
- 23 Az arányosságot illetően az ellenérdekű fél fenntartja, hogy a vitatott adó nem megfelelő eszköz a kitűzött cél elérésére, és léteznek más, a szolgáltatásnyújtás szabadságát, valamint a filmművészeti alkotások és audiovizuális tartalmak határokon átnyúló kereskedelmét kevésbé sértő intézkedések. Másrészt az előfizetések után fizetendő adó szigorú értelemben véve szintén aránytalan, mivel messze meghaladja a nemzeti filmművészeti és audiovizuális tevékenységből származó lehetséges hasznokat. Ugyanilyen haszonnal járna az is, ha a pénzeszközöket az általános adók terhére teremtenék elő, anélkül hogy külön terhet rónának az előfizetéses televíziószolgáltatást nyújtókra.
- 24 Az ellenérdekű fél arra is hivatkozik, hogy más tagállamok hasonló szabályozását semmilyen módon nem lehet összehasonlítani az alapügyben vitatott szabályozással, sem azok jellege, adóalapja vagy kiszámítási módszere tekintetében.
- 25 Végül az ellenérdekű fél szerint a fellebbező – azzal, hogy fellebbezésének indokolását az állami támogatásokra vonatkozó szabályokra alapozva zárja – elismeri, hogy a nemzeti szabályozás valóban a nemzeti filmművészeti és audiovizuális tevékenységeket hivatott előnyben részesíteni.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 26 A kérdést előterjesztő bíróság először is azt kívánja megtudni, hogy a jelen ügyben vannak-e olyan határokon átnyúló elemek, amelyek az ellenérdekű fél által folytatott tevékenységekre tekintettel igazolják, hogy jogosult az EUMSZ szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéseire hivatkozni.
- 27 Igenlő válasz esetén egyrészt azt kell meghatározni, hogy a vitatott adó önmagában összeegyeztethetetlen-e az uniós joggal, másrészt pedig azt, hogy az összeegyeztethetlenséget az előfizetések után fizetendő adóból származó

bevételek a filmművészet, valamint a nemzeti filmművészeti és audiovizuális tevékenységek előmozdítására és védelmére való felhasználása szempontjából kell-e vizsgálni.

- 28 Az almadai TAF határozatából – amellyel a kérdést előterjesztő bíróság is egyetért – egyértelműen kitűnik, hogy az előfizetések után fizetendő adóból származó bevétel felhasználását úgy tekintik, hogy az csökkenti a belföldi előállítás költségeit a külföldi előállításéhoz képest, és így közvetett hátrányos megkülönböztetést eredményez e szolgáltatások határokon átnyúló nyújtása tekintetében, mivel célja kizárólag a portugál alkotások népszerűsítésének és terjesztésének finanszírozása.
- 29 E határozatban – amelyet a kérdést előterjesztő bíróság részben átvett – kiemelték, hogy a televíziószolgáltatók az ilyen alkotások előállítóit magánforrások átruházásával finanszírozzák. Az előfizetések után fizetendő adót a szolgáltatóknál mutatkozó haszontól függetlenül kell megfizetni, így annak a reklámsugárzási adóhoz viszonyított önálló jellege a szolgáltatók kereskedelmi modelljéből következik.
- 30 Mivel e gazdasági szereplők szolgáltatásait előfizetéssel lehet igénybe venni, az ilyen televíziós csatornák többnyire lemondanak a kereskedelmi reklámok sugárzásáról, és így az 55/2012. sz. törvényben is előírt reklámsugárzási adó nem alkalmazandó rájuk. Márpedig, míg a reklámsugárzási adót *ad valorem* számítják ki, az előfizetések után fizetendő adó kizárólag az egyes szolgáltatók előfizetőinek számához igazodik.
- 31 Ebből következik, hogy az előfizetések után fizetendő adó alapja teljes mértékben független a nemzeti filmművészeti és audiovizuális alkotások előállításának azon tényleges hasznától, amelynek finanszírozására az említett adó irányul. A nemzeti tartalom tényleges haszna nem vitatott, és a külföldi televíziós szolgáltatásokat akár elsődleges, akár kizárólagos jelleggel nyújtó gazdasági szereplőket még csak ki sem zárják az adófizetésből. Az adó azon az elven alapul, hogy a gazdasági szereplők többé-kevésbé hasznot húznak a hazai előállítású tartalmakból, amelyeket az állam támogat.
- 32 A kérdést előterjesztő bíróság – teleológiai szempontból – a Proposta de Lei n.º 69/XII (69/XII. sz. törvényjavaslat) indoklására is hivatkozik, amely az 55/2012. sz. törvény elfogadását eredményezte, és az úgy rendelkezik, hogy a szóban forgó adó célja a portugál filmművészeti és audiovizuális ipar számára a bevételek tekintetében szilárd alapokon nyugvó támogatási rendszer létrehozása.
- 33 Mivel a kérdésre adandó válasz nem egyértelmű, és komoly kétségek merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy az 55/2012. sz. törvény 10.º cikke 2- bekezdésének értelmezése sérti-e az EUMSZ 56. cikk rendelkezéseit, a Supremo Tribunal Administrativo (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Portugália) úgy határozott, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordul az Európai Bírósághoz.